

Udskriftsdato: 14. december 2025

FOU nr 2018.9201 (Gældende)

2018-6. Afslag på aktindsigt i honorar for indtaling af højtalerudkald til trafikselskab

Ministerium: Folketinget

Journalnummer: Sag nr. 17/02986

2018-6. Afslag på aktindsigt i honorar for indtaling af højtalerudkald til trafiksselskab

Et trafiksselskab gav en journalist afslag på aktindsigt i størrelsen af det honorar, som et produktionsselskab modtog for at levere "speaker" (højtalerudkald) til et offentligt transportmiddel. Trafiksselskabet henviste til offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Ombudsmanden havde ikke grundlag for at tilsidesætte trafiksselskabets vurdering af, at aktindsigt i honoraroplysningen ville kunne påføre speakeren og hans produktionsselskab økonomisk skade af nogen betydning. Samlet kunne ombudsmanden derfor ikke kritisere, at trafiksselskabet havde givet journalisten afslag på aktindsigt.

Ombudsmanden henviste til, at der gælder en klar formodning for, at udlevering af oplysninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for § 30, nr. 2, indebærer en nærliggende risiko for, at den virksomhed eller person, som oplysningerne angår, vil lide skade af betydning. Ombudsmanden bemærkede i den forbindelse, at trafiksselskabet flere gange havde været i kontakt med produktionsselskabet for at få belyst risikoen for økonomisk skadevirkning, hvis anmodningen om aktindsigt blev imødekommet. Produktionsselskabet havde i den forbindelse bl.a. forklaret trafiksselskabet, at der for hver opgave, som produktionsselskabet/speakeren indgik, blev aftalt et individuelt honorar, og at offentliggørelse af honorarbeløbet for én opgave med stor sandsynlighed ville kunne påvirke selskabets forhandlingsposition med hensyn til speakerens honorar for andre, fremtidige opgaver. Produktionsselskabet oplyste desuden, at selskabet altid opfattede denne type oplysninger som fortrolige drifts- og forretningsforhold, som de aldrig oplyste om til udenforstående.

Ombudsmanden kunne heller ikke kritisere, at trafiksselskabet havde afvist at give journalisten aktindsigt i honoraroplysningen i form af meroffentlighed.

(Sag nr. 17/02986)

Herunder gengives ombudsmandens udtalelse i sagen efterfulgt af en sagsfremstilling:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad drejer sagen sig om, og hvad tager jeg stilling til?

Du har klaget over, at trafiksselskabet A har afslået din anmodning om aktindsigt i størrelsen af det honorar, som produktionsselskabet B modtog for at levere speak v/speaker C til A's højtalerudkald.

A's afgørelse blev truffet under henvisning til offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Min undersøgelse angår således en vurdering af, om A efter denne bestemmelse med rette kunne undtage oplysningen om honorarets størrelse fra aktindsigt.

Jeg har desuden taget stilling til A's vurdering af, om du kunne få aktindsigt i form af meroffentlighed efter offentlighedslovens § 14, stk. 1.

2. Offentlighedslovens § 30, nr. 2

2.1. (...)

2.2. A's afgørelse om afslag på aktindsigt blev truffet i medfør af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Bestemmelsen lyder således:

”§ 30. Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om

...

2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes.”

Bestemmelsen svarer til § 12, stk. 1, nr. 2, i den tidligere offentlighedslov fra 1985 og har til formål at tilgodese private erhvervsinteresser.

Følgende fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013:

”Bestemmelsen i nr. 2 er enslydende med den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen forudsætter – i modsætning til nr. 1 – at forvaltningsmyndigheden foretager en *konkret vurdering*, der falder i to led. Myndigheden skal først tage stilling til, hvorvidt der er tale om oplysninger vedrørende forretningsforhold mv. Er det tilfældet, skal myndigheden dernæst foretage en vurdering af, om aktindsigt i disse oplysninger må antages at indebære en nærliggende risiko for, at der – typisk af konkurrencemæssige grunde – påføres den pågældende person eller virksomhed navnlig økonomisk skade af nogen betydning.

Der vil i forhold til oplysninger, der er omfattet af nr. 2, gælde en *klar formodning* for, at udlevering af oplysningerne vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, oplysningerne angår, vil lide skade af betydning.

Forvaltningsmyndighederne bør dog – som hidtil – *indhente en udtalelse* fra den, oplysningerne angår, for at få belyst risikoen for, at en udlevering af oplysninger om forretningsforhold mv. vil medføre den nævnte risiko for økonomisk skade.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret i betænkningens kapitel 17, pkt. 3 (side 651 ff.). Om kommissionens overvejelser henvises til betænkningens kapitel 17, pkt. 5.3 (side 706 f.). ”

2.3. Som eksempler på oplysninger omfattet af bestemmelsen nævner betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 706, bl.a. produktionsmetoder, produktionsforhold, forretningsforbindelser, kundelister, forretningsbetingelser, kontraktvilkår, forretningsmæssige strategier og markedsføringstiltag.

Også oplysninger om etableringsomkostninger, driftsomkostninger, salgsomkostninger samt oplysninger om virksomhedens regnskaber og økonomiske forhold i øvrigt nævnes som eksempler på omfattede typer af oplysninger.

Jeg henviser også til Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 521 ff., herunder det på s. 523 f. anførte om, at oplysninger om økonomiske forhold i bred forstand i praksis er anset for omfattet af bestemmelsen. Således er bl.a. vederlagsoplysninger i en kontrakt, udgiftsoplysninger, afsætningsmuligheder samt prisfastsættelsesovervejelser omfattet af bestemmelsen.

2.4. Som det fremgår af de citerede forarbejder (pkt. 2.2 ovenfor), er offentlighedslovens § 30, nr. 2, kun anvendelig, hvis udlevering af oplysninger efter en konkret vurdering må antages at indebære nærliggende risiko for, at der påføres den pågældende person eller virksomhed skade, navnlig et økonomisk tab af nogen betydning.

Som det imidlertid også fremgår, vil der gælde en ”klar formodning” for, at udlevering af oplysningerne vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, som oplysningerne angår, vil lide en sådan skade. Se også betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 1005.

Om det nærmere indhold af formodningsreglen henviser jeg til Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 530, hvor bl.a. følgende er anført:

”Hverken de specielle bemærkninger eller betænkningen indeholder noget nærmere om baggrunden for eller den nærmere betydning af formodningsreglen. Det må antages, at reglen skal ses i sammenhæng med, at myndigheden, der skal foretage den endelige skadesvurdering, typisk ikke vil have de nødvendige forudsætninger for at vurdere, om en udlevering af oplysningerne om drifts- eller forretningsmæssige forhold mv. omfattet af § 30, nr. 2, rent faktisk vil påføre den pågældende virksomhed skade. Derfor anføres det også i de specielle bemærkninger til § 30, nr. 2, (...), at myndigheden bør indhente en udtalelse fra vedkommende virksomhed mv. I de tilfælde, hvor virksomheden giver udtryk for, at en udlevering vil påføre konkrete skadevirkninger for virksomhedens økonomi, og begrundet dette, må formodningsreglen indebære, at myndigheden normalt ikke behøver yderligere dokumentation for, at betingelserne for at begrænse aktindsigten efter § 30, nr. 2, er opfyldt. ”

Det anføres samme sted (s. 530 f.), at formodningsreglen ikke ændrer ved, at myndigheden (for en principiel betragtning) fortsat skal foretage en konkret vurdering af, om udleveringen vil indebære en nærliggende risiko for, at der påføres virksomheden navnlig et økonomisk tab af nogen betydning.

Bl.a. med henvisning til tidligere ombudsmandspraksis er det videre i kommentaren anført, at kravet om den konkrete vurdering indebærer, at f.eks. en generel angivelse af hensynet til konkurrencemæssige forhold på det pågældende område, den blotte gengivelse af bestemmelsens ordlyd eller en generel vurdering af risikoen for tab ikke i sig selv er nok til at meddele afslag på aktindsigt.

2.5. Det følger af den ombudsmandspraksis, som der er henvist til i den kommenterede offentlighedslov, at den blotte oplysning om vederlag i henhold til en kontrakt normalt ikke kunne undtages efter den tilsvarende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 2, i den tidligere offentlighedslov. Se i den forbindelse bl.a. sagerne, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for henholdsvis 1987, s. 242, 1993, s. 294, og 2006, s. 158.

Jeg har efterfølgende i flere tilfælde haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmål om aktindsigt i oplysninger om økonomiske forhold efter § 30, nr. 2, i den nugældende offentlighedslov. Jeg henviser bl.a. til de sager, som er offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside som sagen FOB 2014-25 (ikke kritik af afslag på aktindsigt i afvigelsesforklaring til produktionsregnskab for spillefilm) og sagen FOB 2016-54 (ikke kritik af afslag på aktindsigt i tilbud afgivet i forbindelse med salg af aktier i DONG).

Endvidere har jeg i en udtalelse af 25. november 2016 taget stilling til et spørgsmål om aktindsigt i vederlaget til et rekrutteringsfirma i forbindelse med rekruttering af en ny ledende medarbejder til en kommunal selvstyrehavn. I den sag havde den berørte virksomhed (rekrutteringsfirmaet) over for havnen afgivet en udtalelse, som alene henviste til risikoen for at ”svække firmaets muligheder i et meget konkurrencepræget marked”.

På den baggrund var det min opfattelse, at havnen ikke på det anførte grundlag kunne undtage oplysningerne om udgifterne til konsulentbistand fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 30, nr. 2. Sagen er offentliggjort på offentlighedsportalen.dk med ombudsmandens sagsnr. 16/03664.

3. Min vurdering af A's undtagelse af oplysningen om honorar

3.1. Sagen drejer sig som nævnt om indsigt i oplysning om størrelsen af det honorar, der var aftalt mellem produktionsselskabet B og A som led i kontrakten mellem de to parter om levering af speak v/C.

Det kan ikke give mig anledning til bemærkninger, at A har anset honoraroplysningen for at vedrøre ”drifts- og forretningsforhold hos C og B”.

Oplysningen er således efter sin karakter omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

3.2. Spørgsmålet er herefter, om udleveringen af oplysningen om honoraret måtte antages at indebære en nærliggende risiko for, at der ville blive påført C og/eller B økonomisk skade af nogen betydning.

A har i afgørelsen af 3. maj 2017 anført, at det ud fra en konkret vurdering er A's opfattelse, at en udlevering af oplysningerne vil medføre en nærliggende risiko for, at C og/eller B påføres økonomisk skade af nogen betydning. A har ikke i afgørelsen nærmere begrundet denne opfattelse.

A har imidlertid i sin udtalelse af 7. juli 2017 over for mig nærmere oplyst, at A i anledning af anmodningen om aktindsigt flere gange telefonisk indhentede bemærkninger fra B, og at produktionsselskabet under telefonsamtalerne gav udtryk for den klare opfattelse, at kontrakten indeholder oplysninger, som vedrører fortrolige drifts- og forretningsforhold om C og B, hvis offentliggørelse med stor risiko ville påføre C og B økonomisk skade, idet sådanne honoraraftaler i sagens natur er fortrolige.

A fik således under samtalerne oplyst, at afregning varierer afhængigt af opgavens indhold, omfang og øvrige faktorer, og at det med stor sandsynlighed ville skade selskabets fremtidige forhandlingsevne omkring lignende opgaver, hvis den aktuelle aftales betingelser blev offentliggjort.

Desuden har B den 6. februar 2018 uddybende over for A oplyst, at produktionsselskabet altid opfatter denne type oplysninger som fortrolige drifts- og forretningsforhold, som de aldrig oplyser om til udenforstående. Heller ikke på det seneste, hvor en række medier har henvendt sig til selskabet med spørgsmål om C's honorar for nogle tv-reklamer.

3.3. Som sagen er oplyst for mig, må jeg forstå det sådan, at A på baggrund af B's oplysninger har anlagt en konkret vurdering af risikoen for, at meddelelse af aktindsigt i honoraroplysningen ville kunne påføre C og B økonomisk skade af nogen betydning. A fandt, at risikoen var nærliggende.

Efter min gennemgang af sagen har jeg ikke fundet grundlag for at tilsidesætte A's vurdering af risikoen for økonomisk skadevirkning.

Jeg har herved lagt vægt på, at det fremgår af forarbejderne til offentlighedslovens § 30, nr. 2, at der gælder en "klar formodning" for, at udlevering af oplysninger, der er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, oplysningerne angår, vil lide skade af betydning, jf. ovenfor under pkt. 2.4.

I den under pkt. 2.5. omtalte sag, FOB 2014-25, udtalte jeg mere generelt, at myndighederne – efter at have indhentet udtalelse fra den, som oplysningerne angår – i videre omfang end tidligere vil kunne lægge til grund, at betingelserne for undtagelse fra aktindsigt er opfyldt.

Jeg bemærker i den forbindelse, at A i forbindelse med behandlingen af din anmodning om aktindsigt flere gange var i telefonisk kontakt med B for at få belyst risikoen for økonomisk skadevirkning ved at imødekomme din anmodning om aktindsigt. Produktionsselskabet har ved disse lejligheder nærmere forklaret, på hvilken måde udlevering af honoraroplysningen efter selskabets opfattelse vil kunne have økonomisk skadevirkning.

Som jeg forstår B, aftales der for hver opgave, som produktionsselskabet/C indgår, et individuelt honorar, og offentliggørelse af honorarbeløbet for én opgave vil med stor sandsynlighed kunne påvirke selskabets forhandlingsposition med hensyn til C's honorar for andre, fremtidige opgaver.

Jeg har i den forbindelse også noteret mig, at det fremgår af produktionsselskabets seneste oplysninger, at C efterfølgende har medvirket i nogle tv-reklamer, og at produktionsselskabet også for så vidt angår denne opgave over for medierne har afvist at oplyse om C's honorar.

3.4. Samlet er det på den baggrund min opfattelse, at jeg ikke har grundlag for at kritisere, at A afslog at give dig aktindsigt i oplysningen om honoraret efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

3.5. Jeg er opmærksom på, at A hverken tog notat om de telefoniske oplysninger, som A modtog fra B, eller partshørte dig over indholdet af oplysningerne, inden der blev truffet afgørelse i sagen.

Du har imidlertid i forbindelse med min behandling af sagen haft lejlighed til at kommentere produktionsselskabets oplysninger, uden at jeg af den grund mener, at jeg kan kritisere sagens udfald.

Jeg foretager mig derfor ikke mere vedrørende spørgsmålene om eventuel notatpligt og partshøring i forbindelse med sagen.

4. Meroffentlighed – offentlighedslovens § 14

Offentlighedslovens § 14 om meroffentlighed har følgende ordlyd:

”§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt i dokumenter og oplysninger, som indgår i sager, der er undtaget fra aktindsigt efter §§ 19-21. ”

A anførte i afgørelsen af 3. maj 2017 følgende vedrørende spørgsmålet om eventuel meroffentlighed:

”A har overvejet, om oplysninger om C's honorar burde udleveres til dig efter reglen om meroffentlighed i offentlighedslovens § 14, stk. 1. A har imidlertid ikke fundet grundlag herfor. Der er i den vurdering taget særligt hensyn til pressens mulighed for at belyse spørgsmål, som har almen interesse, jf. Offentlighedskommissionens betænkning nr. 1510/2009, side 751. ”

I udtalelsen af 7. juli 2017 til mig refererede A vedrørende meroffentlighedsspørgsmålet til det, som A havde anført i sin afgørelse.

I de specielle bemærkninger til offentlighedslovens § 14 om meroffentlighed er anført, at det må ”antages, at afvejningen i de tilfælde, hvor der er tale om at undtage oplysninger fra retten til aktindsigt efter undtagelsesbestemmelserne i lovforslagets §§ 30-33, i almindelighed vil føre til, at der ikke kan meddeles aktindsigt efter meroffentlighedsprincippet”. Dette skyldes ifølge forarbejderne, ”at de oplysninger, der kan undtages med hjemmel i §§ 30-33, i almindelighed vil være underlagt tavshedspligt efter forvaltningslovens § 27” (lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013).

På den baggrund har jeg heller ikke grundlag for at kritisere, at A afslog at give dig aktindsigt i honoraroplysningen i form af meroffentlighed.

5. Afslutning

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

Jeg bemærker, at jeg alene har taget stilling til indholdet af den afgørelse, som A har truffet. Jeg har ikke foretaget en vurdering af sagsbehandlingen.

Sagsfremstilling

I en e-mail af 28. april 2017 anmodede du A om aktindsigt i ”det beløb, som A har betalt C for at lægge stemme til A’s højtalere”. Derudover søgte du aktindsigt i oplysninger om ”den tid, C har brugt på at gennemføre arbejdet”.

Samme dag kvitterede A for modtagelsen af din anmodning, og den 3. maj 2017 traf A følgende afgørelse:

”...

Offentlighedsloven, herunder reglerne om aktindsigt, gælder for A, og vi har derfor vurderet din anmodning om aktindsigt efter offentlighedslovens regler.

C’s honorar for at lægge stemme til A’s højtalere

Det er A’s vurdering, at der i kontrakten med C’s produktionsselskab B findes oplysninger, som vedrører drifts- og forretningsforhold hos C og B. Ud fra en konkret vurdering er det A’s opfattelse, at en udlevering af oplysningerne vil medføre en nærliggende risiko for, at C og/eller B påføres økonomisk skade af nogen betydning. A undtager derfor disse oplysninger fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 30, nr. 2.

I den vedhæftede kontrakt er oplysninger om C's honorar derfor overstreget.

Den tid, som C har brugt på at gennemføre arbejdet

(...) A er ikke bekendt med, hvor meget tid der er medgået til C's forberedelse, idet der ikke var tale om en opgave, som blev afregnet pr. time, men om en resultatforpligtelse. En resultatforpligtelse er en forpligtelse til at opnå et bestemt resultat eller tilvejebringe et bestemt slutprodukt uanset den medgåede produktionstid. Modsætningen hertil er en indsatsforpligtelse, dvs. en forpligtelse til at yde en bestemt indsats, fx i et bestemt antal timer.

..."

A vedlagde en kopi af A's kontrakt med B om speak til A. I den udleverede kopi var en række oplysninger slettet, herunder oplysningen om det aftalte honorar for indtalingen af speak og overdragelse af rettighederne dertil (pkt. 6 i kontrakten).

Den 26. juni 2017 klagede du til mig over A's afgørelse om at afvise aktindsigt i, hvad C's produktionsselskab modtog for, at han lagde stemme til A's højtalere. Du skrev, at du var uenig i, at der ikke skal være åbenhed omkring, hvad en offentlig instans betaler private udbydere, og at du i øvrigt tidligere har fået mange aktindsigter om sådanne forhold ved forskellige kommuner.

På baggrund af din klage bad jeg den 3. juli 2017 A om en udtalelse. I mit brev til A skrev jeg bl.a. følgende:

"Jeg beder om, at A i sin udtalelse oplyser, hvorvidt A forud for afgørelsen om aktindsigt indhentede en udtalelse fra B om selskabets vurdering af risikoen for økonomisk skade ved udlevering af oplysninger om det aftalte honorar.

Jeg beder desuden om, at A nærmere redegør for de hensyn, der ligger bag A's vurdering i medfør af offentlighedslovens § 30, nr. 2, af, på hvilken måde udlevering af oplysninger om honorar vil kunne resultere i økonomisk skade hos B. Udtalelsen vil eventuelt blive sendt til partshøring."

Jeg bad samtidig om at modtage kopi af akterne i aktindsigtssagen og kontrakten uden overstregninger.

A's udtalelse forelå den 7. juli 2017. A anførte bl.a. følgende:

"Nærmere om forløbet

...

I perioden 28. april til 2. maj 2017 foretog A høring af C's produktionsselskab B. Høringen foregik i form af flere telefonsamtaler i perioden 28. april til 2. maj 2017.

B gav i løbet af disse telefonsamtaler udtryk for den klare opfattelse, at kontrakten indeholder oplysninger, som vedrører fortrolige drifts- og forretningsforhold om C og B, hvis offentliggørelse med stor

risiko vil påføre C og B økonomisk skade, idet sådanne honoraraftaler i sagens natur er fortrolige. A fik oplyst, at afregning varierer afhængigt af opgavens indhold, omfang og øvrige faktorer, jf. nedenstående omkring resultatforpligtelser ctr. indsatsforpligtelser, og at det med stor sandsynlighed ville skade selskabets fremtidige forhandlingsevne omkring lignende opgaver, hvis den aktuelle aftales betingelser blev offentliggjort.

Spørgsmålet om, hvorvidt A forud for afgørelsen om aktindsigt indhentede en udtalelse fra B om selskabets vurdering af risikoen for økonomisk skade ved udlevering af oplysninger om det aftalte honorar kan således besvares bekræftende.

Afgørelse om afslag på aktindsigt

På baggrund af ovennævnte høring af B var det ud fra en konkret vurdering A's opfattelse, at en udlevering af de anmodede oplysninger ville medføre en nærliggende risiko for, at C og/eller B påførtes økonomisk skade af nogen betydning. A undtog derfor disse oplysninger fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

A foretog samtidig en vurdering af adgangen til meroffentlighed i medfør af offentlighedslovens § 14, stk. 1, og fandt ikke grundlag for, at betingelserne for meroffentlighed var opfyldt, ej heller henset til pressens mulighed for at belyse spørgsmål, som har almen interesse, jf. Offentlighedskommissionens betænkning nr. 1510/2009, side 751.

I fortsættelse af redegørelsen for afslaget på aktindsigt og som forklaring på det medgåede tidsforbrug redegjorde A endelig for den generelle sondring mellem en aftale om resultatforpligtelse og en aftale om en indsatsforpligtelse og forklarede, at man ikke var bekendt med, hvor meget tid der var medgået til forberedelse af opgaven. ”

Den 12. juli 2017 sendte jeg dig en kopi af A's udtalelse og bad om dine eventuelle bemærkninger, og i en e-mail af 31. juli 2017 skrev du bl.a.:

”Selvom A er af den opfattelse, at den ikke har pligt til at fremlægge C og B's honorar i forbindelse med en udført opgave for A, kan jeg kun forholde mig til, at jeg ved tidligere lejligheder har modtaget aktindsigt ved offentlige instanser i lignende spørgsmål. Tjek eventuelt vedhæftede, som jeg modtog fra (...) omkring konsulenttydelser fra eksterne leverandører. Der fremgår det meget klart, hvad de eksterne leverandører har modtaget for deres ydelser.

Hvis det ønskes kan jeg finde andre tilfælde, hvor honorar og aflønning til eksterne leverandører er fremkommet gennem aktindsigt ved offentlige instanser. ”

Den 8. august 2017 skrev jeg til dig, at jeg ville forsøge at behandle sagen på grundlag af de oplysninger, som jeg nu havde modtaget fra dig og A. Samtidig sendte jeg til orientering en kopi af dine bemærkninger til A.

Den 2. februar 2018 rettede en af mine medarbejdere telefonisk henvendelse til A med henblik på at få fastslået, hvorvidt der i forbindelse med A's telefonsamtaler med B var fremkommet yderligere, konkrete oplysninger om den eventuelle risiko for økonomisk skade ved en offentliggørelse af honorarets størrelse.

I et svar af 6. februar 2018 skrev A bl.a.:

”A blev den 2. ds. kontaktet telefonisk af Folketingets Ombudsmand vedrørende ovennævnte sag. Folketingets Ombudsmand spørger, om A har yderligere begrundelse for at afslå aktindsigt som anmodet.

Hertil skal A svare, at afslaget på aktindsigt skete på baggrund af telefoniske drøftelser (høring) mellem C’s assistent/PA, D, og A’s daværende direktør (...) og det af D under disse telefonsamtaler oplyste.

Vi har igen i dag været i telefonisk kontakt med D for at få verificeret og eventuelt uddybet B’s høringssvar.

D bekræfter, at de økonomiske elementer af kontrakten med C udgør fortrolige drifts- og forretningsforhold om C og B, hvis offentliggørelse med stor risiko vil påføre C og B økonomisk skade, idet sådanne honoraraftaler i sagens natur er fortrolige, jf. i øvrigt vedlagte telefonnotat, der uddybende gengiver telefonsamtalen. ”

Af A’s telefonnotat af samme dato fremgår følgende:

”Jeg ringede derfor i dag, den 6. februar 2018, til C’s assistent/PA, D, som bekræftede, at de økonomiske elementer af kontrakten med C udgør fortrolige drifts- og forretningsforhold om C og B, hvis offentliggørelse med stor risiko ville påføre C og B økonomisk skade, idet sådanne honoraraftaler i sagens natur er fortrolige.

D oplyste, at B altid opfatter denne type oplysninger som fortrolige drifts- og forretningsforhold, som de aldrig oplyser om til udenforstående, heller ikke på det seneste, hvor en række medier ifølge hende har henvendt sig med spørgsmål om C’s honorar for (nogle tv-reklamer).

D gentog, at det med stor sandsynlighed vil skade selskabets fremtidige forhandlingsevne omkring lignende opgaver, hvis aftalen med A bliver offentliggjort.

Endelig opfordrede D journalister til at kontakte enten hende eller C med spørgsmål af den karakter. ”

Jeg sendte dig kopi af A’s svar med bilag, og i en e-mail af 11. februar 2018 med bilag kommenterede du svaret således:

”...

For det første er der præcedens for, at kommuner oplyser omkring prisen på ydelser, de har købt hos private virksomheder. Se vedhæftede dokument, der viser ydelser fra konsulentvirksomheder, som jeg har opnået viden om tidligere gennem aktindsigter ved (...).

For det andet må meroffentlighedsprincippet veje meget tungt i A’s tilfælde, hvor der har været budgetoverskridelser, forsinkelser og andre problemer undervejs. Derfor er det i offentlighedens interesse, at alle tænkelige udgifter og beslutninger kan kigges efter i kortene.

...”

Jeg orienterede efterfølgende A om dine bemærkninger med bilag.